кирпата безодня розплющує губи
сміється і плаче над погарлм неба
сплелися до танцю Венера і Врубель
під білих колон гомеричний молебен

під місячний мармур ввіходжу останнім
ворушаться пальці в кулак захололі
а ви залишаєтесь еллінська панно
за вічним бар'єром мітичної долі